

Europa-Parlamentets formand Roberta Metsolas tale i Det Europæiske Råd
Bruxelles, den 17. oktober 2024

Godmorgen.

Det første møde i Det Europæiske Råd, jeg deltog i som formand for Europa-Parlamentet, fandt sted den 24. februar 2022. Indtil da havde vi nok lullet os ind i en tro på, at der var linjer på kortet, som ingen hær ville krydse igen. Men Ruslands invasion af Ukraine på den ulyksalige dag ændrede alt. Nu ved vi, at der er streger i sandet, som Europa ikke kan krydse. Det er værd at gentage nu, hvor krigstræthed, Kremlpropaganda og desinformation ubønhørligt tynger vores samfund. På trods af alt dette har det hele tiden stået klart for europæerne, hvorfor det er afgørende at støtte Ukraine. Europas beslutsomhed er stadig stærk og vil forblive stærk.

Aggressionen mod Ukraine har varet næsten 1000 dage. Det er en krig, som ukrainerne ikke har bedt om, men som de har mødt med ekstraordinært mod. Alt for mange er blevet dræbt. Alt for meget af Ukraines kritiske infrastruktur er blevet angrebet og reduceret til murbrokker. Alt for mange børn har ikke kunnet vende tilbage til deres hjem. Alt for mange sønner og døtre forbereder sig på endnu en vinter ved fronten.

Vi vil, og vi skal, fortsat stå sammen med Ukraine – og vi er ligeledes nødt til at styrke vores indsats for at skabe fred. En fred, som er rodfæstet i frihed, som er forankret i værdighed, og som er baseret på retfærdighed. En fred, som ikke er en kapitulation. En fred, som beskytter vores værdier. Intet mindre end dét kan kaldes for en ægte fred.

Så når vi taler om Ukraines fremtid og om at sætte en stopper for denne forfærdelige krig, er vi nødt til at være klare: kun et stærkt, suverænt Ukraine kan opnå dette. Derfor står Europa-Parlamentet fast på sin overbevisning, derfor har vi lagt vægt på og vil fortsat lægge vægt på følgende: Intet kan besluttes om Ukraine uden Ukraines deltagelse. Det er også grunden til, at vi fortsat støtter Moldovas, Vestbalkans og Georgiens vej mod Europa, og at vi fortsat – utvetydigt og ved hjælp af sanktioner, hvor det er nødvendigt – fordømmer Ruslands vedvarende forsøg på at destabilisere regionen.

Så når præsident Volodymyr Zelenskyj taler om, hvad der er nødvendigt for, at hans folk kan opretholde deres forsvar, om de smuthuller i vores sanktioner, der stadig skal lukkes, om den finansielle, logistiske, militære og humanitære støtte, der er nødvendig for at genopbygge deres byer, skal vi lytte til ham. Og Europa-Parlamentet har forstået dette.

Det er grunden til, at det første, vi gjorde i begyndelsen af denne valgperiode, var at vedtage en beslutning, der genbekræftede vores støtte. For tre dage siden stemte vores Handelsudvalg for at støtte Ukraine med et ekstraordinært makrofinansielt bistandslån på op til 35 mia. euro. I næste uge afholder vi den endelige afstemning på plenarmødet. Politisk og teknisk set er vi stolte over at have gjort vores arbejde. Og over at have gjort det hurtigt.

Min pointe er, at det for mig og for Europa-Parlamentet var vigtigt at komme her i dag for at understrege, at det haster med vores drøftelser og beslutninger, og for at understrege vigtigheden af at finde løsninger uden at gå på kompromis med vores værdier.

Det samme gælder for vores drøftelser om Melle mødet.

I sidste uge den 7. oktober markerede vi i Strasbourg årsdagen for Hamas' terrorangreb i Israel. Der er intet, der nogensinde kan begrunde, hvad der skete den dag. Et år senere er sårene stadig dybe, og alt for få gidsler har kunnet komme hjem til deres kære.

Angrebene den 7. oktober udløste en kæde af krig, død og ødelæggelser med tusindvis af dødsopfre i Gaza. Alt for mange børn vil aldrig blive ældre. Alt for mange ved nu, hvad krig er.

Det er en rædselsvækkende humanitær katastrofe, og vi er nødt til at intensivere vores indsats for at afhjælpe lidelserne i området, for ellers risikerer vi, at endnu en generation går tabt.

Situationen er kun blevet forværret af de forstyrrende og destabiliserende handlinger fra Iran, som er et regime, der længe har sået kimen til splittelse i regionen.

Sammen med den nylige eskalering i Libanon, som nu også indebærer inddragelsen af FN's midlertidige styrker i Libanon, er det mere afgørende end nogensinde før at finde en holdbar løsning og at gøre det hurtigst muligt.

Europa har en rolle at spille i den forbindelse, og vi må ikke svigte.

Europa-Parlamentets holdning er klar. Vi holder urokkeligt fast i vores opfordring om at løslade de resterende gidsler. Vi holder beslutsomt fast i vores opfordring om at sikre våbenhvile. Vi holder stærkt fast i vores bestræbelser på en nedtrapning. Og vores arbejde for en reel, værdig, holdbar og langsigtet fred i regionen baseret på en tostatsløsning, der giver palæstinenserne reelle fremtidsudsigter og Israel sikkerhed, vil fortsætte uden vaklen.

For i tider som disse handler det ikke kun om at opfordre til fred – det handler om at tage reelle, konkrete skridt hen imod en nedtrapning. Det samme gælder for Sudan. Lige nu står Sudan i centrum for den største flygtningekrise i verden, og den hastigt voksende sultekrise har nået et hidtil uset omfang. Vejen til fred går gennem konstruktiv dialog, og kun derigennem kan vi håbe på at opnå en holdbar våbenhvile.

Vi kan ikke se bort fra, at ustabilitet har afsmittende virkninger. Det, der sker i Østeuropa, Mellemøsten, Nordafrika eller andre steder nær vores grænser, forbliver ikke isoleret, men har derimod konsekvenser for Europa. Intet sted er dette mere synligt end på migrationsområdet.

Vi har brug for mere end hurtige løsninger. Dette er et europæisk spørgsmål, der kræver en europæisk tilgang. Ingen medlemsstat bør føle sig overladt til sig selv i håndteringen af dette pres.

EU's pagt om migration og asyl, som vi vedtog tidligere i år efter et årti med politisk dødvande, tilbyder en vej frem. Men det vil ikke fungere, hvis vi i pressede tider undergraver det, vi har opbygget sammen. Hvis det ikke får lov til at blive gennemført.

Derfor er det vigtigt, at vi optrapper indsatsen for hurtigt at gennemføre pagten. Det er det svar, vi kan give vores samfund, der kommer under pres.

Vores fælles aftalte ramme beskytter vores grænser. Den er retfærdig over for dem, der er berettiget til beskyttelse, den er bestemt over for dem, som ikke er berettiget hertil, og som skal sendes sikkert og hurtigt tilbage, og den er – hvilket er afgørende – hård mod

menneskehandelsnetværkene, herunder ondsindede stater som Rusland og Hviderusland, der anvender hybride trusler, udnytter sårbare mennesker og bruger migration som et våben.

Karakteren af disse hybride trusler kræver, at vi tænker ud af boksen. Vi er nødt til at reagere over for de aktører, der forsøger at bruge de systemer, vi har opbygget til det fælles bedste, mod selve den menneskehed, de har til formål at beskytte. Og dette kan vi gøre inden for parametrene af vores værdier og retlige rammer.

Derfor er vi også nødt til hurtigst muligt at fremskynde tilbagesendelsen af afviste asylansøgere, som kan sendes sikkert og hurtigt tilbage. Det er sådan, vi er i stand til at afsætte ressourcer til dem, der virkelig har brug for det. Det er sådan, vi letter det samfundsmæssige og politiske pres, vi alle står over for.

Europa-Parlamentet er rede til at gøre alt, hvad det kan, for at bistå jer i denne proces. Vi er nødt til at give EU's migrationspakt en chance og gennemføre den, endda supplere den, hvor det er nødvendigt. Parlamentet har allerede noteret sig Kommissionsformand Ursula von der Leyens skrivelse som et godt udgangspunkt for vores drøftelser. Vi ved også, at der kan komme yderligere forslag fra Kommissionen, og vi er villige og parate til at gøre vores del.

Nøglen her er samarbejde. Den egentlige løsning er en europæisk løsning – en løsning, som er bred, holistisk og holdbar. For kun en koordineret europæisk tilgang kan sikre integriteten af vores Schengenområde.

Jeg er sikker på, at alle disse spørgsmål vil være en central del af Europa-Parlamentets kontrolhøring af de nye indstillede kommissærer. Processen er nu gået i gang for alvor, og de første høringer vil blive indledt den 4. november.

Parlamentet vil udføre sit arbejde, vi vil tage processen ekstremt alvorligt, og jeg håber, at vi vil være i stand til at godkende et nyt kommissærkollegium, der kan indtage sin plads i begyndelsen af december.

Tak.